

CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL

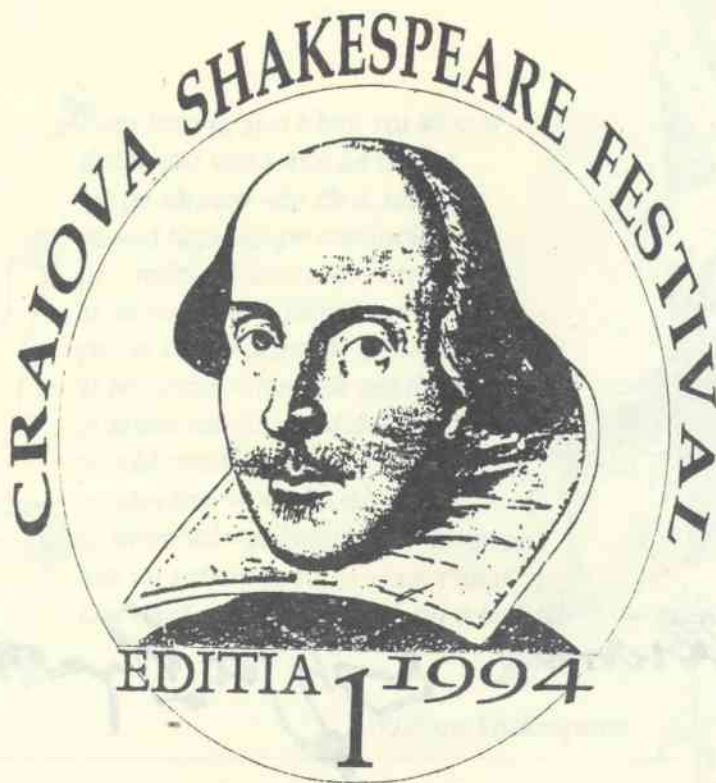
15-20 NOIEMBRIE 1994

MINISTERUL CULTURII
CONSILIUL JUDETEAN DOLJ
PREFECTURA JUDETULUI DOLJ

BRITISH COUNCIL
PROGRAMUL CULTURAL
ROMANO BRITANIC NOROC

PRIMARIA MUNICIPIULUI CRAIOVA

TEATRUL NATIONAL CRAIOVA

BRITISH COUNCIL
PROGRAMUL CULTURAL
ROMANO BRITANIC NOROCC
PRIMARIA MUNICIPIULUI CRAIOVA

MINISTERUL CULTURII
CONSILIUL JUDEȚEAN DOLOJ
PREȘCUTURA JUDEȚULUI DOLOJ

TEATRUL NAȚIONAL CRAIOVA

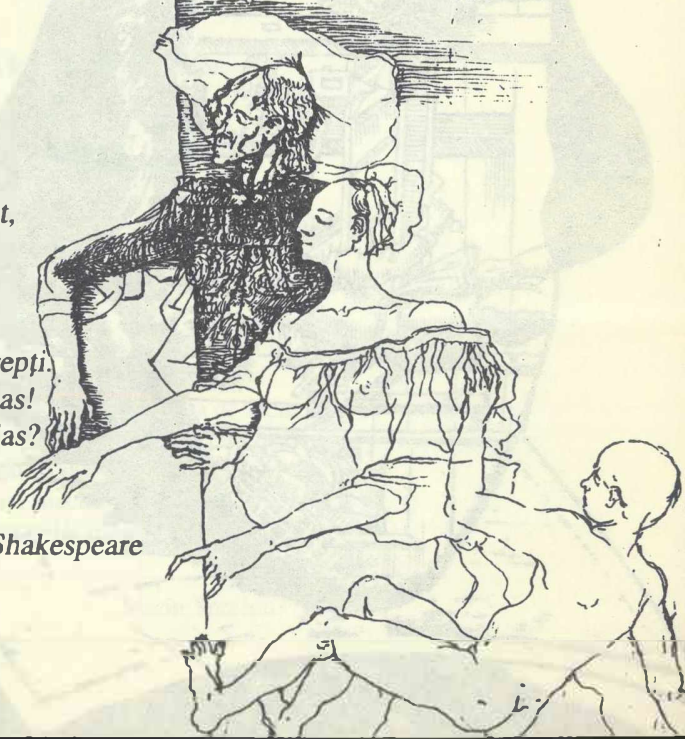

William Shakespeare

Sunt istovit, și-n tihnă voi să mor
decât să-l văd slăvit pe ticălos,
iar pe sărman –de râsul tuturor,
să văd tăgăduit pe credincios,
pe vrednicul de cinste –oropsit,
și pe femei –batjocorite crunt,
pe cel făr de prihană –pedepsit,
și pe viteaz –răpus de cel mărunț,
și artel sub pintenul despot,
să văd prostia doctor la deștepți,
și adevărul – “vorbă de netot”,
și strâmbul –poruncindu-le la drepți.
Mă uit scârbit la tot și –bun rămas!
Dar dacă mor, iubirea-mi cui o las?

William Shakespeare

*"Nu-i marmoră, nu-s lespezi de morminte regești,
Mai mult ca versul meu să țină.
Când tot ce-i azi va fi pierit cu-ncetul
Voci nenăscute încă-l vor citi."*

Shakespeare este singurul biograf al lui Shakespeare; dar până și dânsul nu poate spune nimic decât acelui Shakespeare care se află în noi, cu alte cuvinte, momentelor noastre celor mai receptive și înțeleghătoare.

Cu Shakespeare ca biograf dispunem de informația cu adevărat importantă, de informația care descrie caracterul și soarta lui, de cea care, dacă ar fi să-l cunoaștem pe omul acesta și avem a face cu el, ar fi de cea mai mare însemnătate pentru noi.

Dramele sale oferă cea mai deplină perspectivă istorică asupra omului.

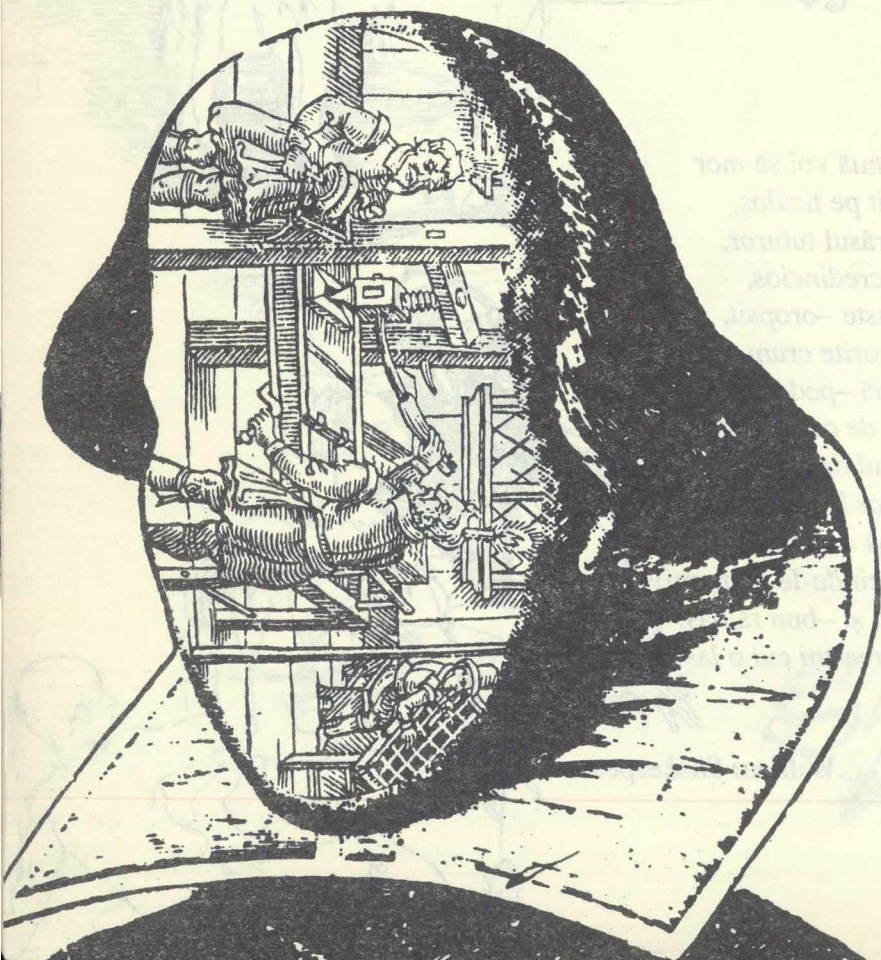
Avem în fața noastră, înregistrate, convingerile sale privitoare la toate problemele care bat la porțile fiecărei inimi și cer răspuns: viață și moarte, dragoste, bogăție și sărăcie, fericirile vieții și calea ce duce către ele; caracterele oamenilor și influențele, oculte și văzute care le afectează soarta; și acele puteri misterioase și demonice care ne desfid știința și încă ne mai întunecă cele mai fericite ceasuri cu răutatea și darul lor.

Shakespeare a scris melodiile întregii noastre muzici moderne; a scris textul vieții moderne; l-a desenat pe omul Angliei și al Europei; "pe tatăl omului" din America; l-a desenat pe om și a descris ziua și ceea ce se întâmplă într-însa; a citit în inimile bărbaților și ale femeilor, le-a deslușit probitatea, gândurile ascunse, vicleniile; vicleniile nevinovăției și trecerile datorită cărora virtuțile și viciile se preschimbă în contrariul lor; a știut să facă diferențieri subtile între libertate și soartă; a cunoscut legile represiunii, care formează poliția naturii; și toate plăcerile și toate blestemele soartei omenești.

Numele lui inspiră inimii omenești bucurie și emancipare. O umanitate omniprezentă îi coordonează toate facultățile.

Este ceea ce îl transferă în istoria naturală ca pe un produs de seamă al globului, vestind noi ere și ameliorări.

Ralph Waldo Emerson

Shakespeare! Adesea te gândesc cu jale,
Prieten blând al sufletului meu;
Izvorul plin al cânturilor tale
Îmi sare-n gând și le repet mereu.
Atât de crud ești tu, ș-atât de moale,
Furtună-i-azi și linu-i glasul tău;
Ca Dumnezeu te-arăți în mii de fețe
Și-nveți ce-un ev nu poate să te-nvețe.

De-aș fi trăit când tu trăiai, pe tine
Te-aș fi iubit atât –cât te iubesc?
Căci tot ce simt, de este rău sau bine,
–Destul că simt –tot ție-ți mulțumesc.
Tu mi-ai deschis a ochilor lumine,
M-ai învățat ca lumea s-o citesc,
Greșind cu tine chiar, iubesc greșala,
S-aduc cu tine mi-este toată fala

.....
Mihai Eminescu

Shakespeare a creat lumea în șapte zile.

În prima zi a făcut cerul, munții și prăpăstiile sufletești.
În ziua a doua a făcut râurile, mările, oceanele
Și celelalte sentimente –
Și le-a dat lui Hamlet, lui Iulius Caesar, lui Antoniu, Cleopatrei și Ofeliei,
Lui Othello și altora,
Să le stăpânească, ei și urmașii lor,
În vecii vecilor.
În ziua a treia a strâns toți oamenii
Și i-a învățat gusturile:
Gustul fericirii, al iubirii, al deznădejdiei,
Gustul geloziei, al gloriei și așa mai departe,
Până s-au terminat toate gusturile.

Atunci au sosit și niște indivizi care întârziaseră.
Creatorul i-a mângâiat pe cap cu compătimire,
Și le-a spus că nu le rămâne decât să se facă
Critici literari
Și să-i conteste opera.
Ziua a patra și a cincea le-a rezervat râsului.
A dat drumul clovnilor
Să facă tumbe,
Și i-a lăsat pe regi, pe împărați
Și pe alți nefericiți să se distreze.
În ziua a șasea a rezolvat unele probleme administrative:
A pus la cale o furtună,
Și l-a învățat pe regele Lear
Cum trebuie să poarte coroană de paie.
Mai rămăseseră câteva deșeuri de la facerea lumii
Și l-a creat pe Richard al III-lea.
În ziua a șaptea s-a uitat dacă mai are ceva de făcut.
Directorii de teatru și umpluseră pământul cu afișe,
Și Shakespeare s-a gândit că după atâta trudă
Ar merita să vadă și el un spectacol
Dar mai întâi, fiindcă era peste măsură de istovit,
S-a dus să moară puțin.

Marin Sorescu

DE CE "CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL" ?

Fiindcă astăzi Craiova a devenit centrul teatral al României. Fiindcă această trupă talentată și ambițioasă a realizat cu "Titus Andronicus" conceput de magicianul Silviu Purcărete; un spectacol care a smuls pretutindeni aplauze, elogi și premii. Fiindcă Emil Boroghină, excepționalul animator al teatrului craiovean, este un subtil cunoscător al continentului shakespearean și e hotărât să introducă în repertoriu, la fiecare doi ani, o piesă a bardului.

Fiindcă acest Festival va prilejui un viu și vibrant exemplu despre facultatea teatrului nostru de a se reînnoi, despre evoluția pasionantă a unei arte dramatice care are nevoie, de la o epocă la alta, de un sânge proaspăt. Shakespeare este marele nostru donator de sânge...

Fiindcă în 1958 Vlad Mugur a realizat la Craiova un faimos spectacol cu "Hamlet", dăruind scenei românești o generație de aur. Fiindcă în 1994 o altă generație se pregătește să înceapă lucrul la "Hamlet", în regia unui mare exeget al lebedei de la Avon, francezul de origine română Ion Omescu.

Fiindcă fiecare generație aduce cu sine noi estetici și revizuieste concepția gustului celei ce a precedat-o. Astfel capodoperele se privesc prin oglinzile deformante ale timpului care trece, dându-ne imaginea proteică a nepieritorului Will.

Fiindcă între epoca lui Shakespeare și a noastră există uimitoare corespondențe.

Fiindcă românii, ca și englezii, îl socotesc pe Shakespeare un autor popular și nu un autor rezervat unei elite. Iar Eminescu ne îndeamnă nu numai să-l citim, dar și să-l studiem.

Fiindcă aici, la Craiova, colegii noștri care trudesc sub bagheta lui Prospero, în orice punct al globului, vor fi primiți și găzduiți ca într-o insulă a fraternității.

Fiindcă avem nevoie, în aceste vremuri, mai mult ca oricând, de "laptele tandreței omenești".

Radu Beligan

Președinte de onoare al Festivalului

HAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA
FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CI
RAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAK
ESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTI
CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SH
HAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FE
FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CI
RAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAK
ESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTI
CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SH
HAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FE

Încă de pe vremea studenției, când am început să-l citesc pe Marele Will, și apoi, când l-am recitit, în diverse etape ale existenței mele, am trăit cu credința că Shakespeare este mult mai mult decât cel mai mare poet și dramaturg al lumii.

El, unul dintre titanii Renașterii, pentru mulți Titanul Titanilor, este numit "contemporanul nostru".

Shakespeare nu aparține unui timp anume, după cum nu aparține nici unui spațiu anume.

El este mai mult decât universal, el este Universul.

S-a spus întotdeauna că un actor își dă măsura în Shakespeare.

La fel și un teatru.

"Naționalul" craiovean și-a propus din când în când să escaladeze unul dintre piscurile numite William Shakespeare.

Din 1992 această cutezanță a devenit program.

"CRAIOVA — SHAKESPEARE FESTIVAL" s-a născut din nevoia noastră simplă, omenească, de aer, apă și soare, din nevoia de Shakespeare.

Emil Boroghină

Director Executiv

"CHEEK BY JOWL" LONDRA

Cum

va

place

Regia:

DECLAN DONNELLAN

marți 15 noiembrie orele 18
miercuri 16 noiembrie orele 18

Distributia:

Casa de Boys

Orlando de Boys
Oliver de Boys
Jacques de Boys
Adam
Dennis

SCOTT HANDY
JONATHAN CHESTERMAN
SEAN FRANCIS
RICHARD CANT
STEVE WATTS

Curtea uzurpatoare

Ducele Frederick
Celia, fiica lui
Rosalind, fiica ducelui surghiunit
Tocilă, măscărici
Le Beau, un curtean
Charles, luptător

DAVID HOBBS
SIMON COATES
ADRIAN LESTER
PETER NEEDHAM
SEAN FRANCIS
PAUL KISSAUN

Curtea surghiunită

Ducele surghiunit,
fratele ducelui Frederick
Jacques
Amiens

DAVID HOBBS
MICHAEL GARDINER
RHASHAN STONE

Oamenii din Arden

Corin, un păstor
Silvius, un păstor
îndrăgostit de Phebe
Phebe, ciobănișă
Audrey, o țărâncușă
William, un țăran
Sir Oliver Martext, un preot

PAUL KISSAUN

GAVIN ABBOT
WAYNE CATER
RICHARD CANT
RHASHAN STONE
STEVE WATTS

În alte roluri, membrii companiei
Muzica interpretată "live" de către actori

Scenograf
Compozitor
Mișcare scenică
Maestru de lumini
Asistent de regie
Maestru de lupte

NICK ORMEROD
PADDY CUNNEEN
SUE LEFTON
JUDITH GREENWOOD
FIONA LAIRD
JOHN WALLER

- ♦ Spectacolul a primit 19 nominalizari pentru premiile "Laurence Olivier"
- ♦ Interpretul Adrian Lester a primit premiul "Time Out" si a fost nominalizat pentru premiul "Ian Charleson"

Spectacolul "Cum vă place" al companiei "Cheek by Jowl" este atât de strălucit, inteligent și străbătut de un umor atât de cald și generos încât ar fi păcat să fie ținut minte numai pentru că este un spectacol o cu distribuție exclusiv masculină.

Producția lui Donnellan demonstrează că în piesa "Cum vă place" nu este vorba hetero, homo, bi sau trans-sexualitate, ci despre dragoste, care transcende dar și include sexualitatea.

Majoritatea interpretărilor Rosalindei tind să devină irezistibil feminine când aceasta este costumată în Ganymede. Adrian Lester rămâne un tânăr care interpretează o tânără interpretând un tânăr. Dominanta jocului nu este senzualitatea ci profunzimea sentimentelor. Acest lucru este important în interpretare, iar nu costumele.

"The Sunday Times", Londra

Nu se poate selecta spectacol mai potrivit pentru a purta steagul teatrului britanic –nu pentru că piesa "Cum vă place" este o capodoperă ci pentru că regizorul Declan Donnellan și scenograful Nick Ormerod aduc un suflu nou.

"The Guardian"

Această montare a piesei "Cum vă place" degajă o prospețime și o magie ce reprezintă o adevărată bucurie pentru spectator.

Este cu siguranță de același nivel cu producțiile realizate de Royal Shakespeare Company.

"The Age", Melbourne

Spectacolul poartă toate semnele unei montări în care timpul și sensul înalt al potrivirii lucrurilor au contribuit la ceea ce se poate numi o realizare remarcabilă.

"The Australian"

Compania "Cheek by Jowl", care și-a făcut o reputație internațională prin abordările neconvenționale ale clasicii, oferă un răspuns scepticilor care încă mai cred vechea opinie falsă că englezii sunt neinteresanți în ceea ce îl privește pe Shakespeare al lor.

În cazul scenografiei și luminilor, economia de mijloace este sugestivă, cu decoruri minime și schimbări de lumini subtile ce adaugă fluiditate spectacolului care trece fără efort de la curte la pădure, de la zi la noapte. Deși spectacolul durează mai mult de trei ore, timpul nu este pierdut. Accentul este pus pe rostire, pe cuvintele care sunt articulate cu o claritate ce onorează studiile, disciplina și înțelegerea lui Shakespeare ale celor de la "Cheek by Jowl".

"The New York Times"

Niciodată două femei nu au iubit ca ele" s-a spus despre Rosalinda și Celia; și cât de pătrunzător este acest mesaj când ambele doamne sunt de fapt domni; în "Cum vă place", al companiei "Cheek by Jowl", nu apar femei (la propriu) deloc. Distribuția (exclusiv masculină) depășește experiența publicului în privința acestei piese, făcând spectacolul cât se poate de amuzant și extraordinar...

Deghizarea Rosalindei în bărbat este cunoscută; dar în această montare Rosalinda, interpretată genial de Adrian Lester, este un bărbat interpretând o femeie care interpretează un bărbat. Pe lângă faptul că demonstrează ce superficială este identitatea sexuală, el arată cât de absurd este adesea rolul unei femei. Deoarece iubirea între bărbați este un subiect oarecum tabu, atenția ne este reîndreptată asupra legăturilor amoroase din piesă. Desigur Shakespeare, când a scris piesa, a avut în vedere o distribuție total masculină. Astfel, în această producție, este revelată toată savoarea spiritului său, toată desfătarea sa în crearea unor roluri jucate de oameni dintr-o lume care este în întregime o scenă.

"Irish Times"

“CHEEK BY JOWL” 1981-1994

“Cheek by Jowl” a fost înființată de Declan Donnellan și Nick Ormerod în 1981.

Intențiile companiei erau să reexamineze marii clasici ai teatrului într-o viziune proaspătă și nesentimentală. Mai mult decât atât, trebuia să fie eliminate fanteziile preconceptuale ale regizorului și scenografiei pentru a acorda o atenție nouă actorului. Interesul central trebuia să treacă de la regizor și scenograf la actor și text.

Mai mult, repetițiile continuă pe tot parcursul întregii serii de spectacole, întreaga perioadă de spectacole fiind văzută ca activitate în progres.

Afirmarea companiei a fost meteorică. De la începuturile umile, echipa Donnellan/Ormerod/“Cheek by Jowl” a ajuns să câștige mai mult de nouăsprezece nominalizări pentru prestigioasele premii Laurence Olivier din Londra și a fost invitată să joace în întreaga lume, de la Rio la Moscova și de la Cairo la Kathmandu.

În plus, “Cheek by Jowl” a lărgit considerabil repertoriul teatral britanic prezentând premierele britanice ale *Cidului* de Corneille, *Andromaca* de Racine, *Medicul onoarei proprii* de Calderon de la Barca și *Problemă de familie* de Ostrovski.

Prin 1990, ziarul “The Independent” putea spune “... dacă vreo companie a influențat teatrul britanic în anii 1980, aceasta este “Cheek by Jowl”. “City Limits” i-a descris pe Donnellan și Ormerod ca “cel mai incitant parteneriat din teatrul britanic”, iar dramaturgul David Edgar vorbește despre teatrul britanic dintr-o eră post “Cheek by Jowl”.

În 1989 Donnellan a fost desemnat director asociat al Royal National Theatre și spectacolele lui de acolo cuprind *Fuente Ovejuna* de Lope de Vega, *Sweeney Todd* de Stephen Sondheim și ambele părți ale piesei *Angels in America* de Tony Kushner. Fiecare dintre aceste producții au fost succese de critică extraordinare și au câștigat multe premii, inclusiv cinci premii Olivier în aprilie 1994.

Traducere: Iolanda MĂNESCU

TEATRUL "ION CREANGA" BUCUREȘTI

Furtuna

vineri 17 noiembrie orele 11

Un spectacol de:
CORNEL TODEA

Distribuția:

Prospero
Caliban
Stefano
Trinculo
Alonso
Sebastian
Antonio
Gonzalo
Curteanul
Miranda
Ferdinand
elf
Ariel
Ariel 2
elf
elf
elf
elf
elf

FLORIN BUSUIOC
CRISTIAN IRIMIA
ȘTEFAN MAREȘ
ION IONUȚ CIOCIA
GHEORGHE PETCU
BORIS PETROFF
MIHAI VERBIȚCHI
EUGEN APOSTOL
MARIUS TOMA
TANIA POPA
LUCIAN IFRIM
LIVIU PANCU
MIRELA BUSUIOC
MARCELA ANDREI
ANCA ZAMFIRESCU
MARIOARA STERIAN
MIHAELA MITRACHE
CORNELIA PAVLOVICI
CONSTANTIN LUPESCU

Ilustrația muzicală
Coregrafia
Asistent mișcare
Asistent regie
Sunet
Lumini

CORNEL TODEA
ROXANA COLCEAG
LIVIU PANCU
TOMA ENACHE
MIHĂIȚĂ GURĂU
ILIE VARTAN
MIHAI ANTON
TÂNASE BUJOR
IOANA NICOLAE
EUGEN ALBEI
DAN APOSTOL
ALEXANDRU PLEȘCAN

Sufleur
Șef mașinist
Regizor tehnic
Manager spectacol

ANCA PÂSLARU

Scenografia

Data premierei: 2 octombrie 1994

DE CE FURTUNA ?

Teatrul "Ion Creangă" are un program permanent care constă în a prezenta publicului său mari teme ale mitologiei copilăriei. Astfel, în repertoriu se găsesc dramatizări după *Cenușăreasa*, *Albă ca Zăpada*, *Pinocchio*, *Motanul Încălțat* etc.

Opțiunea pentru anul 1994 a fost de a se recurge la textul dramatic *Furtuna* al lui William Shakespeare, văzut ca un basm în care fantasticul are un teren liber de desfășurare și se manifestă ca o necesitate firească în derularea acțiunii și în dezvoltarea personajelor. Shakespeare propune o insulă magică și un personaj (Prospero) înzestrat cu puteri miraculoase, creeînd astfel cadrul ideal pentru desfășurarea surprizelor teatrale. Copiii acceptă cu ușurință convenția, fiind astfel deschisă calea lor de acces la marea cultură universală prin intermediul unui basm. În spectacolul *Teatrului "Ion Creangă"* s-a căutat transpunerea în imagini a discursivității epice și lirice, subiectul devenind astfel accesibil micului spectator pe calea decodificării concrete, vizuale, a mesajului.

În toată alegoria shakespeariană se regăsesc cu ușurință tipologia și conflictele specifice basmului: o lume a celor răi este înfrântă prin superioritatea iertării – expresie a înțelepciunii. Spectacolul, prin valențele sale care depășesc mijloacele didactice tradiționale, face din copilul-spectator un factor activ în formarea propriei sale personalități.

Personajele sunt construite într-o gamă variată de expresivitate, de la violența primitivă a lui Caliban, la subtilitatea etericului Ariel, de la meschinăria fratelui trădător (Sebastian) la înțelepciune lui Gonzalo. Se adaugă acestora suava poveste a celor doi tineri (Miranda și Ferdinand) care descoperă sentimentul tandru al iubirii, stârnind astfel o notă de puritate cuceritoare peste întreaga poveste. O variație permanentă este adusă de spiritele omniprezente, aflate într-o permanentă dinamică a ipostazelor.

Spectacolul *Teatrului "Ion Creangă"* cu piesa *Furtuna* de William Shakespeare a fost conceput în ideea de a se adresa micilor spectatori, celor care văd pentru prima oară o montare scenică a acestei capodopere a culturii universale.

Cornel Todea

TEATRUL "BULANDRA" BUCUREȘTI

joi 17 noiembrie orele 18

Poveste de iarnă

Traducerea, adaptarea și regia:

ALEXANDRU DARIE

Distribuția:

◇ Leonte regele Siciliei	MIHAI CONSTANTIN
◇ Mammilius tânărul prinț al Siciliei	OANA PELLEA DAN AȘTILEAN
◇ Camillo	ION BESOIU
◇ Antigonus; Lorzi sicilieni	DRAGOȘ PÂSLARU
◇ Polixenes regele Bohemiei	ȘTEFAN BĂNICĂ JR.
◇ Florizel prințul Bohemiei	ȘERBAN CELLEA PAUL CHIRIBUȚĂ
◇ Archimadus lord al Bohemiei	ADRIAN CIOBANU
◇ Presupusul tată al Perditei	MARIAN RĂLEA
◇ Clown fiul lui	EMIȚIA POPESCU
◇ Autolycus un borfaș	OANA PELLEA
◇ Hermiona regina lui Leontes	LUMINIȚA GHEORGHIU MANUELA CIUCUR ANCA SIGARTĂU
◇ Perdita fiica lui Leontes și a Hermionei	ANCA SIGARTĂU MANUELA CIUCUR
◇ Paulina soția lui Antigonus	OANA PELLEA
◇ Emilia	
◇ Sophia însoțitoarele Hermionei	
◇ Mopsa	
◇ Dorcas ciobănițe	
◇ Timpul	
Locul: Câteodată în Sicilia și câteodată în Bohemia	
Scenografia	MARIA MIU
Muzica	HENRY PURCELL
Regia tehnică	MIRCEA COCOLAȘ
Maestru de lumini	IOAN LAZĂR
Maestru de sunet	ALEXANDRU SCHULDER
Sufleur	MIHAI CÎBU

Data premierei: 2 martie 1994

Caracteristica principală a acestei fermecătoare montări e artisticitatea ei. E produsul unui spirit liber, care descătușează poezia, umorul, meditația și, în același timp, le încheie în forme gingașe, pe cât de elaborate, pe atât de elegante. E îmbinată aici ingenuitatea pastorelei, cruzimea realiste a întâmplării tragice cauzate de gelozie, simbolizarea Timpului ca personaj care vindecă și împacă toate și comedia unei binefăcătoare mistificări. Avem o tratare complexă dar unificatoare a resorturilor prin care întâmplările capătă tâlcurile unei parabole despre înțelegerea de după discordie și înțelepciunea câștigată prin căință. (...)

E un succes însemnat această *Poveste de iarnă* românească.

Valentin Silvestru, "Libertatea", 14 iunie 1994

^AÎn "visul de iarnă", jocul crud al sorții devine "un joc încântător de artificii". Montarea lui Alexandru Darie are o seducție plastică, vizuală și acustică. În imaginile ei, în linii violente, grațioase și rafinate, simțim o iradiere spirituală din lecția teatrului japonez. Se întâlnesc în mizanscenă realismul brutal, poezia aspră, de o teribilă concretețe, cu secvențe lirice, simbolice. Muzica lui Henry Purcell integrează povestea într-un circuit enigmatic, creând tipul de percepție care se instituie când visăm.

Un element important în împlinirea viziunii regizorale este scenografia excelentă a Mariei Miu. Ea compune un spațiu material și ideal în același timp, o platformă înclinată, acoperită de albul imaculat al zăpezii. În această ambianță suprarrealistă, care vorbește de misterul vieții și magia artei, eroii par păpuși vii, ce se regăsesc tulburați în povestea personajelor.

Apreciabil este travaliul lui Darie cu interpreții. Alături de actori experimentați (Luminița Gheorghiu, Ion Besoiu, Paul Chiribuță) ce portretizează reliefat, spectacolul se impune ca un tur de forță pentru trupa tânără a teatrului: Emilia Popescu, Dan Aștilean, Manuela Ciucur, Anca Sigartău, Șerban Cella, Adrian Ciobanu. În ansamblu, are valoarea unui recital evoluția expresivă, într-o triplă ipostază, a Oanei Pellea (Perdita, Mammilius și Timpul). Se detașează interpretarea pregnantă a lui Mihai Constantin (gelosul rege Leonte) și a lui Dragoș Păslaru (regele Polixenes, presupusul rival). Ei evidențiază nuanțat meandrele sufletești, stările emoționale, momentele de prăbușire sau de înălțare ale eroilor. Strălucitor, în dezlănțuirea sa histrionică, este Marian Rălea, în borfașul Autolycus. Tulbură armonia ansamblului jocul frivol, estradier, al lui Ștefan Bănică jr.

Poveste de iarnă – o reușită regizorală, un titlu de prestigiu pe afișul Teatrului Bulandra.

Ludmila Patlanjoglu, "Adevărul", 24 mai 1994

Trei dintre actori, însă, sunt remarcabili: Oana Pellea, Mihai Constantin și Emilia Popescu. (...)

Într-un decor feeric, realizat de scenografa Maria Miu, regizorul Alexandru Darie a montat cu multă bucurie la Teatrul Bulandra un spectacol plin de vervă, dinamic, bine echilibrat, deopotrivă tehnic și inventiv, făcând din orice element teatral o puternică motivație pentru actorii săi.

Marina Costantinescu, "România Literară", nr. 31/1994

Din cuvântul spectatorilor japonezi

^Un spectacol foarte emoționant. Am venit la spectacol crezând că va fi în limba engleză. Dar, cu toate că n-am putut înțelege nici un cuvânt, am putut "înțelege" totul! Shakespeare sună frumos și în limba română. Actorii dvs. se mișcă frumos, au calități minunate, dar cel mai mult m-a impresionat extraordinara lor sensibilitate!"

"Am fost încântat de acest spectacol. Piesa este în aparență clasică dar regizată cu căldură și sinceritate. Am simțit că pur și simplu am "intrat" în piesă. Un spectacol foarte frumos. Bravo!"

"Bucuria și tristețea au ajuns până la mine depășind diferențele lingvistice. Am constatat, ca și în cazul spectacolului *Titus Andronicus*, că teatrul românesc este foarte vizual și emoționant. Mi-a plăcut actrița care a jucat Timpul, Prințul și Prințesa."

^O*Poveste de iarnă* minunată, de vis. O adaptare și o prezentare formidabile, actori perfecți. Atât de impresionant, încât am fost mișcat până la lacrimi. Spectacolul a fost mult mai bun decât cel cu *Iulius Caesar* de la Royal Shakespeare Company, pe care l-am văzut aici recent."

Opinii ale spectatorilor cu ocazia prezentării spectacolului *Poveste de iarnă* pe scena Teatrului Globe din Tokyo, martie 1994

W. S.

William
Eggar W. W. W.

Titus Andronicus

Regia:

SILVIU PURCĂRETE

Distributia:

◇ Saturninus fiul defunctului împărat al Romei	VALERIU DOGARU
◇ Bassianus fratele lui Saturninus	MARIAN NEGRESCU
◇ Titus Andronicus un nobil roman	ȘTEFAN IORDACHE
◇ Marcus Andronicus fratele lui Titus	TUDOR GHEORGHE
◇ Lucius	VALENTIN MIHALI
◇ Quintius	ANGEL RABABOC
◇ Martius	TUDOREL PETRESCU
◇ Mutius fii lui Titus Andronicus	CONSTANTIN CICORT
◇ Micul Lucius un copil, fiul lui Lucius	copilul ANDREI POPESCU
◇ Publius fiul lui Marcus Andronicus	TUDOREL PETRESCU
◇ Demetrius	VALER DELLAKEZA
◇ Chiron fii Tamorei	VLADIMIR JURAVLE
◇ Aaron un maur	ILIE GHEORGHE
◇ Aemilius ◇ Un căpitan	ION COLAN
◇ Un tribun	LUCIAN ALBANEZU
◇ Clownul (Un țăran)	REMUS MĂRGINEANU
◇ Un got	GABRIEL MĂNESCU
◇ Tamora regina goților	MIRELA CIOABĂ
◇ Lavinia fiica lui Titus Andronicus	OZANA OANCEA
◇ Doica	LENI PINȚEA-HOMEAG
Scenografia	ȘTEFANIA CENEAN
Sonorități	SILVIU PURCĂRETE
Asistenți regie	LENI PINȚEA-HOMEAG
	ALISON SINCLAIR (Marea Britanie)
Asistent scenografie	GABRIEL MĂNESCU
Editor video	ILARIAN ȘTEFĂNESCU
Light design	VADIM LEVINSKI
Regia tehnică	ILIE CRĂCIUNESCU
Sunet	GEORGE DULĂMEA
Sufleur	VALENTIN PÎRLOGEA
	BOGDANA DIMITRIU

◆ Marele Premiu al Festivalului National de teatru 1992

◆ Premiul UNITER pentru cel mai bun spectacol al
stagiunii 1992-1993

◆ Premiul pentru cel mai bun spectacol strain al stagiunii
1992-1993 acordat de Asociatia Criticilor de Teatru din
Quebec, Canada

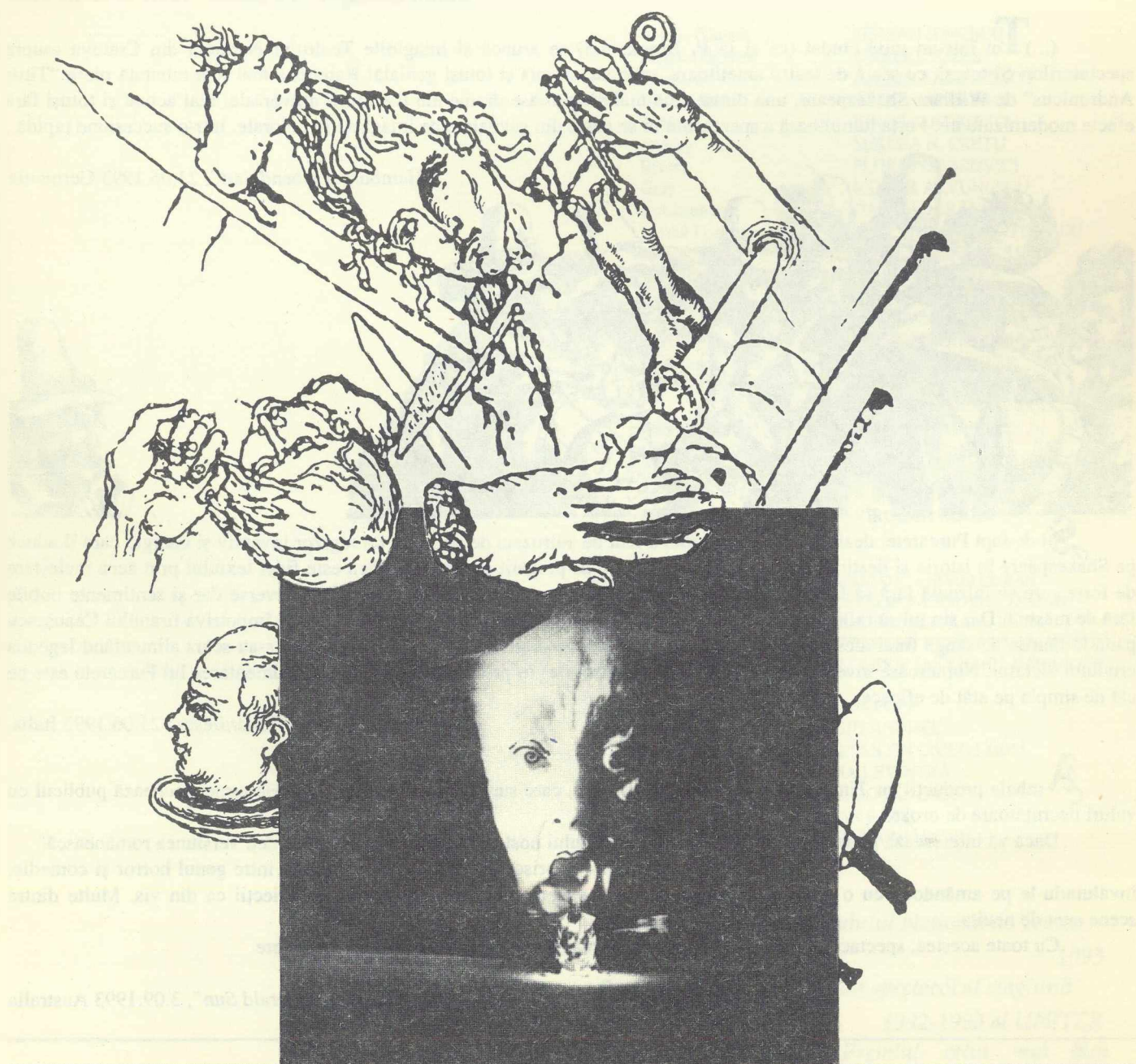

...Spectacolul lui Silviu Purcărete e bogat și cuprinzător, original și poetic, enigmatic prin stranieții ingenios orânduite. Hiperbolizând prin actori (...) ca și prin costume în culori armonizate cu gust și nelocalizate (...) și prin plastica decorativă, stilizată, de o funcționalitate subtilă și eficace în sensurile preconizate de proiectul regizoral, – scenografia Ștefania Cenean; de asemenea, prin sonorități (ce i se datorează tot regizorului) și creează o ambianță specială, cu intense reverberații; și prin iluminările savante cu halouri rafinate, penumbre bizare asigurate de Vadim Levinschi și Ilie Crăciunescu (...) reprezentația e totodată, o afirmare a noimei pe care o are această uriașă tragedie în ipoteza unei exegeze regizorale excepționale.

Valentin Silvestru, "România Literară", 15.06.1992

Regizat de Silviu Purcărete, *Titus Andronicus* a devenit un spectacol înspăimântător, având în rolul principal pe Ștefan Iordache. Considerat unul dintre cei mai mari actori de teatru și de film din România, Iordache este un Titus foarte credibil, un Titus care caută răzbunarea pentru uciderea fiilor săi și macularea fiicei sale. Foarte bună în răzbunătoarea Tamora a fost Mirela Cioabă, în vreme ce Ilie Gheorghe a fost un adevărat Aaron cel demn de dipreț. Ozana Oancea a fost remarcabilă în rolul pustiitei Lavinia. Foarte buni au fost Tudor Gheorghe (Marcus Andronicus), Marian Negrescu (Bassianus), Valeriu Dogaru (Saturninus) și Valentin Mihali (Lucius). Ar fi interesant ca Teatrul Național din Craiova să revină la Teatrul Globe cu o piesă românească.

Cotidianul "Asahi Evening News" Japonia

Jeri seară, pe scena Teatrului Jean-Duceppe, într-o ideală deschidere de festival, o deschidere exemplară fiindcă aici Teatrul a triumfat cu o bogăție a invenției și frumuseții simple prin trupa Teatrului Național din Craiova, România, care a dat prin *Titus Andronicus* un mare spectacol datorat celui care posedă un evident talent de regizor, Silviu Purcărete. El a reușit, cu această piesă stufoasă, întortocheată, lungă (care ar fi dificil de urmărit chiar și în franceză), pariul de a crea un mare ceremonial, simplu și sobru, în care totul e jucat în fața unor mari pânze albe care coboară și urcă, cu un minimum de accesorii și în care barbaria shakespeariană este conținută în interiorul unei liturghii (ceremonii) albe, a unei sărbători a invenției; ca pe vremea lui Lope de Vega, doar un băț și o perdea. A vă rezuma piesa lui Shakespeare, care e una dintre cele mai puțin accesibile, ar fi o sarcină imposibilă. (...)

Trupa din Craiova a făcut din această materie exagerat de furibundă, un spectacol, care împlânzește un pic această substanță, merge la sangvinătate printr-o delicatețe a apropierei și transformă apriga tragedie într-o frumoasă și mare teoremă teatrală a nașterii fascismelor, insinuoasă și fermă denunțare metaforică și clinică a totalitarismului ospătat cu sânge la masa banchetului final.

Geniul vizual al acestei mizanscene constă în evocarea tuturor acestora mai degrabă cu blândețe decât furios, ca o barbarie care vuieste în surdina.

Într-o scenografie realizată cu lungi pânze albe, cea mai simplă și cea mai frumoasă care poate fi, în care luminile transformă locurile și timpurile, în care umbrele actorilor pe pânze joacă un rol la fel de pregnant ca și corpurile actorilor (excepenți cu toții), și îndeosebi cu o bandă sonoră fermecătoare și la fel de magistrală, creată de Purcărete însuși, acest *Titus Andronicus* plasează la o ștachetă foarte înaltă încă din prima seară a cincea ediție a Festivalului Americilor. Se mai joacă și astă seară. Trebuie văzut fără îndoială.

Robert Levesque, "Le Devoir" 28.05.1993 Montreal

(...) **T**ot într-un mod ciudat (ca și la P. Brook, n.n) se aruncă și imaginile Teatrului Național din Craiova asupra spectatorilor. Și totuși, ce seară de teatru ametoitoare, rafinată, simplă și totuși genială! Rareori a mai fost montată piesa "Titus Andronicus" de William Shakespeare, una dintre cele mai sângeroase drame ale literaturii universale, mai actual și totuși fără efecte modernizatoare. Forța tumultoasă a spectacolului se naște din șuvoaiele de imagini viu colorate, într-o succesiune rapidă.

"Hamburger Abendblatt", 21.06.1993 Germania

Si de fapt Purcărete, dezinvolt și robust, abia trecut de patruzeci de ani, este un regizor inventiv și energic care îl aduce pe Shakespeare în istoria și destinul țării sale. *Titus Andronicus* pregătit pentru Munchen este fidel textului prin acea încheștare de forțe care se înfruntă fără să facă rabat la sexualitate, grade de rudenie, trame, conjurații perverse dar și sentimente nobile fără de măsură. Dar simțul să rafinat e ceea ce l-a călăuzit în cunoașterea acestor ani de la revolta împotriva tiranului Ceaușescu până la răurile de sânge (mai ales cel real, al studenților și cel mediatizat, de la Timișoara) care s-au scurs alimentând legenda crudului dictator. Numeroase invenții fericite (iar unele irezistibile) în privința personajelor. Instrumentarea lui Purcărete este pe cât de simplă pe atât de eficace.

Gianfranco Capitta, "Il Manifesto" 23.06.1993 Italia

Ambele producții cu *Titus Andronicus* de Shakespeare, care sunt prezentate acum la Melbourne, șochează publicul cu valuri necruțătoare de oroare.

Dacă vă interesează partea întunecată a comportamentului nostru, neapărat mergeți să vedeți versiunea românească.

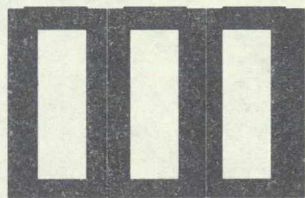
Titus-ul românesc merită cu prisosință atenția. El pivotează între genul horror și comedie, învăluindu-le pe amândouă cu o atmosferă fascinantă. Sunt sunete subterane huruitoare și proiecții ca din vis. Multe dintre scene sunt de neuitat

Cu toate acestea, spectacolul este atât de sugestiv vizual, încât te poți dispensa de traducere.

Jason Romney, "Herald Sun", 3.09.1993 Australia

TEATRUL "ODEON" BUCUREȘTI

Richard

sâmbătă 19 noiembrie orele 18

Regia și versiunea scenică:
MIHAI MĂNIUȚIU

Distribuția:

Regele Eduard
Richard Gloster
Clarence
Buckingham
Hastings
Stanley
Rivers
Gray
Brackenbury
Lordul Primar al Londrei
Episcopul Elly
Radcliff
Catesby
Tyrrel
Lovel
Mesagerul
Cei doi cetățeni

Nebunul
Lady Anne
Elisabeth
Margareth
Ducesa de York

ȘERBAN IONESCU
MARCEL IUREȘ
FLORIN ZAMFIRESCU
RADU AMZULESCU
VIRGIL ANDRIESCU
MIRCEA N. CRETU
FLORIN DOBROVICI
MUGUR ARVUŢESCU
DAN BĂDĂRĂU
MIRCEA CONSTANTINESCU
NICOLAI IVĂNESCU
MARIAN GHENEA
GELU NIȚU
CONSTANTIN COJOCARU
IONEL MIHĂILESCU
LAURENȚIU LAZĂR
NICULAE URS,
RADU PANAMARENCO
MARȚUS STĂNESCU
CAMELIA MAXIM
OANA ȘTEFĂNESCU
IRINA MAZANITIS
VIRGINIA ROGIN

Guarzi

MIRCEA GHEORGHIU, DRAGOȘ STAMATE, ANDREI DUBAN,
LIVIU LUCACS, LUCIAN PAVEL, CĂTĂLIN PĂDURARU, TRAIAN
GRIGORIU, FELIX TOTOLICI, DANIEL BADALE, RADU BĂÎȚAN,
MIHAI DANU, IOAN CUCOARĂ, GHEORGHE IFRIM, ADRIAN ANCUTA,
BOGDAN VOICU, CAROL BECHER, TUDOR SMOLEANU, DAN IACOB.

Muzica	MARIUS POPP
Coregrafia	SERGIU ANGHEL
Scenografia	CONSTANTIN CIUBOTARIU
Costumele	DOINA LEVINTZA
Machiajul și perucile	LIVIA BOCĂNESCU
Măști	IULIAN RADU
Asistent costume	MARIANA DIACONU

- ♦ Marele Premiu al Festivalului National de Teatru,
1993
- ♦ Premiul pentru cel mai bun spectacol al stagiunii
1992-1993 al UNITER
- ♦ Nominalizare pentru Premiul celui mai bun
spectacol in turneu in 1994 acordat de
"Regional Theatre Award Manchester"

En un spectacol straniu ca argintul viu, într-o montare care îți taie respirația, care evidențiază contrastele și face din Richard un antierou strălucitor, ale cărui fapte sângeroase sunt, mai degrabă, expresia setei sale de autocunoaștere.

Jim Burke, "City Life", 4 mai 1994

Ce-i pot învăța străinii pe englezi despre Shakespeare? După cum se vede, destule lucruri. Câteva dintre cele mai uluitoare producții au fost realizate în afara granițelor noastre. Și, atunci când suntem norocoși, unele dintre ele vin în vizită la noi. (...)

Iată un teatru făcut la marea scară a teatrului est-european.

Andy Levender, "The Times", 10 mai 1994

Richard al III-lea în regia lui Mihai Mănuțiu este un spectacol care poate fi iubit sau respins. Dar nu poate fi demontat. El are o rotunjime cvasiparfecă, grație căreia pare să scape oricărei agresiuni de atitudine critică.

Între țesătura complexă a nuanțelor carateriologice și a relațiilor umane din textul lui Shakespeare și portretul-efigie al prințului de Gloucester, Mihai Mănuțiu a optat pentru cel din urmă. Spectacolul său sprijină un portret al unui Richard, în care Marcel Iureș are prilejul să facă cel mai bun rol din cariera sa. (...)

Dar ceea ce încheagă cu adevărat montarea acestui *Richard*, făcând-o un fel de obiect perfect, aproape inexpugnabil, este modul în care se crează spațiul scenic. Între viziunea regizorală și cea scenografică sudura este perfectă.

Tania Radu, Cronică TV, "Gong", 2.04.1993

Primul șoc pentru publicul britanic, atunci când *Richard III* al lui Mihai Mănuțiu se va prezenta la Manchester în această săptămână, va fi frumusețea lichidă a lui Marcel Iureș, care îl interpretează pe sângerosul erou. El își rostește veninosul prim monolog cu ochi strălucitori și cu ținută elegantă, ca de participant la un cocktail party, fără cocoașă, fără să șchioapete și fără nici un fel de insinuare atunci când face apologia fericirii celorlalți. (...) Adevărata violență a lui Mănuțiu nu se manifestă față de text, ci față de modalitățile convenționale de a-l juca. (...) Mănuțiu avea alte idei. Solilocviul crucial în care se planuiesc asasinarea lui Clarence și a lui Hastings este rostit pe scenă ca o glumeață confidență făcută lui Buckingham, ca și când inocentul Richard ar învăța treptat jocul de-a succesiunea la coroană. Atunci când, mai târziu, monoloagele vor fi împărțite publicului, asta se va întâmpla tot în complicitate. (...)

Tom Morris, "Sunday Times", 8 mai 1994

Fericit Manchester, unde această producție emoționantă a Odeonului Bucureșten se joacă până mâine seara. Norocos Brightonul și binecuvântat Leichestherul, unde ea va fi reprezentată în următoarele două săptămâni; și nefericită Londra unde, cu excepția Festivalului Internațional, există prea puține premise favorabile când e vorba de invitarea unor trupe străine. (...) Un carismatic, duos, neistovit îndrăgostit Richard, iată cea mai izbitoare noutate a acestei producții, pusă în scenă de Mihai Mănuțiu pe o scenă neagră, în care personajele se desprind din întuneric, venind din depărtări, costumate (de Doina Levintza) în negrul și auriul unui regat barbar. În locul acesta neliniștitor în care tiranul rânjește și îi sărută pe cei pe care îi va ucide, percuția și sonoritățile prelungi ale muzicii lui Marius Popp, ca și notele joase ale unui pian de oțel apasă pe butonul înțelegerii.

(...) Spectacolul se joacă în română, dar necunoașterea limbii nu creează absolut nici o barieră în degustarea acestui ospăț de semnificații, atât de stimulativ pentru spirit.

Jeremy Kingston, "The Times", 13 mai 1994

Reprezentația este atât de spectaculoasă, de atractivă, de strălucitoare și încărcată de adâncime psihologică, încât piesa iese la lumină îmbogățită pe măsura universalității și forței pasionale pe care o conține în realitate.

Aici magia teatrală transcende cuvântul și, de altminteri, regizorul Mihai Mănuțiu a simplificat și a condensat intriga, adâncindu-i semnificațiile într-un mod ce ajută tocmai limpezirea povestirii. (...)

Decorul curat, costumele barbare, luminile feerice, muzica sfredelitoare, terifiantă, nu mai au nevoie de traducere engleză. Și nici Marcel Iureș în Richard.

Carismatic, adorabil, fermecător și înfricoșător de detașat față de propriile lui acțiuni, omul ăsta e un amestec de David Warner, Johnathan Pryce și Lon Chaney – cu puterea și personalitatea lor laolaltă.

Înfruntând jocul convențional și redefinind piesa, Margret (Irina Mazanitis) este o foarte sexy aducătoare de ceartă, Buckingham este loialitatea dincolo de orice disciplină.

În același timp Richard are un partener, o conștiință cu chip de câine, personaj fără cuvinte (fiindcă Shakespeare nu l-a scris niciodată) dar care vorbește cu elocvență, cu toate acestea, inspirând o teroare amestecată cu respect publicului, magneticul Marius Stănescu.

Shakespeare, în orice piesă, prezentat cu atâta stil, e o reală desfătare. Iar atunci când a cumpăra un bilet nu presupune asumarea unui risc pretențios ci certitudinea împlinirii unei bucurii, e o desfătare și mai rară.

Liz Gilbert, "Leicester Mercury", 20 mai 1994

Richardul shakespearean este irezistibil din punct de vedere politic. Mănuțiu depășește acest nivel, făcându-l personal și fizic irezistibil. Însoțit peste tot de lup, el țâșnește ca un Dorian Grey regal, păstrându-și farmecul neîmpuținat până la sfârșit și murind sub sărutarea lupului (Marius Stănescu), acum demascat ca o față împietrită și ispititoare de Meduză. Aproape nu există decor. Plastica este redusă la întunecata strălucire a costumelor, la câteva obiecte scenice și la imaginea recurentă a focului. Mănuțiu are nevoie de spațiu gol pentru coregrafia înflăcăratelor dansuri de săbii și pentru acțiunile simultane. Are nevoie de spațiu gol pentru a transforma corul războinicilor în zidurile închise și de piatră ale Londrei. (...)

Paradoxul interpretării lui Iureș se naște din aceea că, în timp ce acțiunile sale sunt dictate de ambiția care programează pe termen lung, el trăiește aproape exclusiv înăuntrul prezentului: dând drumul confidențelor murmurate către Buckingham, interpretat de Radu Amzulescu, pentru propria plăcere comună, întărâtând lupul cu firească afecțiune, chiar în clipa în care Clarence este ucis, jucându-se, ca un copil răsfățat, cu mâinile reginei Margret moartă. Ca și întreaga echipă, el joacă cu inima deschisă, pasionat. E o echipă lipsită de orice inhibiție pe scenă.

Irving Wardle, "Independent on Sunday",

15 mai 1994

duminică 20 noiembrie orele 19

TEATRUL NATIONAL BUCURESTI

Romeo și Julieta

Traducerea: Virgil Teodorescu

Direcția de scenă:
BEATRICE BLEONȚ

Distribuția:

Romeo	GEORGE CĂLIN student A.T.F. an III
Julieta	TEODORA CÎMPINEANU
Mercutio	CLAUDIU BLEONȚ
Doica	ZOE MUSCAN
Lorenzo	CONSTANTIN DINULESCU
Lady Capulet	ANA CIONTEA
Capulet	ARMAND CALOTĂ
Lady Montague	CARMEN IONESCU
Montague	MIRCEA ANCA
Tybald	GEORGE IVAȘCU
Paris	TOMI CRISTIN
Benvolio	ANDREI DUBAN
Prințul Escalus	ALFRED DEMETRIU
Peter	MARIUS CORDOȘ student A.T.F. anul III
Scenografia	LILIANA CENEAN ȘTEFAN CARAGIU
Muzica	GABRIEL BASARABESCU DEAD CAN DANCE
Regia tehnică	VLAD STĂNESCU
Sufleur	MARIAN VIȘAN

Premiera oficiala in cadrul Festivalului

Cu dramele lui Shakespeare se poate conta pe succes de public. În Anglia, teatrul shakespearean este, în cel mai bun sens al cuvântului, turistic. Mii de oameni sosesc zilnic la Stradford ca să vadă un spectacol în orașul lui Shakespeare, de asemenea numeroase festivaluri teatrale mizează pe prezența turiștilor.

În ciuda dificultății, Shakespeare rămâne autorul cel mai inteligibil: nu există piesă mai limpede decât *Romeo și Julieta*. O altă cauză a popularității sale, mai serioasă decât precedenta, constă în aceea că, mai mult decât alți dramaturgi, Shakespeare poate fi interpretat la modul pur teatral. poate fi jucat în costume de epocă sau contemporane, cu sau fără decoruri, dezbrăcat sau aproape dezbrăcat, cum este acum moda în Anglia, într-o manieră de un ciudat eclecticism costumier, în care se amestecă cele de odinioară cu cele de azi. Shakespeare se mlădiază, supunându-se atât experiențelor inteligente, cât și celor stupide. Este întotdeauna atractiv, deopotrivă pentru regizori și pentru actori.

Jan Kott, 1990

Am încercat, în 1946, să ies din concepția populară care face din *Romeo și Julieta* o “nu mă uita” sentimentală și să restitui violența, pasiunea, ațâțarea mulțimilor lăncede, ura ereditară, comploturile. Am încercat să regăsesc poezia și frumusețea care se degajă din cloaca veroneză, față de care povestea celor doi îndrăgostiți nu e decât o simplă consecință.

Știam, înainte de a începe, că o ruptură așa de radicală cu tradiția, când e vorba de o piesă atât de iubită și populară, va întâlni o puternică opoziție. Am primit cu bucurie critica, ea fiind un lucru sănătos și util; dar numai din partea celor care vin de la Stratford-upon-Avon cu dorința curată de a se bucura de spectacol, fără vreo idee preconcepută despre regia shakespeariană.

Peter Brook, 1991

CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL
HAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FES
FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CR
RAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKE
ESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTI
CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHA
HAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FES
FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CR
RAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKE
ESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTI
CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHA
HAKESPEARE I CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL A
FESTIVAL C
RAIOVA SHAKI CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIV
ESPEARE FESTI
CRAIOVA SI
HAKESPEARE I
FESTIVAL C
RAIOVA SHAKI
ESPEARE FESTIVAL
CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHA
HAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FES
FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRA
RAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKE
ESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTI
CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHA
HAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FES
FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRA
RAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKE
ESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTI
CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHA
HAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FES
FESTIVAL CRAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRA
RAIOVA SHAKESPEARE FESTIVAL CRAIOVA SHAKE

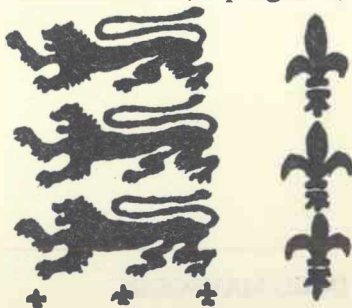

O casă pentru Shakespeare: Teatrul Național Craiova

De la inaugurarea sa în anul 1850 Teatrul Național Craiova s-a dovedit o gazdă bună pentru Shakespeare. Iată o listă a pieselor shakespeare-ene care au fost jucate, de-a lungul timpului, pe scena teatrului craiovean:

1855: Othello
1857: Neguțătorul din Veneția
1906: Hamlet
1906: Romeo și Julieta
1907: Îmblânzirea scorpiei
1907: Hamlet
1909: Othello
1909: Hamlet
1911: Hamlet
1915: Hamlet
1919: Hamlet
1920: Hamlet
1921: Îmblânzirea scorpiei
1922: Visul unei nopți de vară
1922: Hamlet
1924: Visul unei nopți de vară
1925: Richard III
1926: Richard III
1926: Hamlet
1930: A douăsprezecea noapte
1935: Hamlet
1955: Cum vă place
1958: Hamlet
1961: A douăsprezecea noapte
1962: Doi tineri din Verona
1964: Othello
1965: Îmblânzirea scorpiei
1968: Regele Lear
1971: Nevestele vesele din Windsor
1975: Macbeth
1982: Richard II
1990: Ubu Rex cu scene din Macbeth
1992: Titus Andronicus (premieră absolută în România)

1994: Hamlet (în pregătire)

"CRAIOVA - SHAKESPEARE FESTIVAL"

Str. A.I. Cuza nr. 11
1100 CRAIOVA
telefoane: 051-116942
051-115363
051-118283
fax: 051-114150

Președinte de onoare:

RADU BELIGAN

Director executiv:

EMIL BOROCHINĂ

Director asociat:

SILVIU PURCĂRETE

Director administrativ:

CORNEL BĂLOI

Director financiar:

TUDORA POPA

Director tehnic:

ILARIAN ȘTEFĂNESCU

Director de producție:

GABRIEL MĂNESCU

Director de presă și tipărituri:

PATREL BERCEANU

Colectivul pentru grafică și publicitate:

Lucian IRIMESCU

Cecil NAIDINESCU

Constantin GHEORGHIU

Iolanda MĂNESCU

Dorian DELUREANU

Nicu RĂDUCANU

Emilia GHINEA

Doru MAVRODIN

Colectivul de coordonare tehnică:

George DULĂMEA

Mircea VĂRZARU

Ilie CRĂCIUNESCU

Cristian SPIRIDON

Eleodor CORÎCI

Valentin PÎRLOGEA

FloriceL FILIP

Ionel ROBIN

Ion FERBINȚEANU

Ion PĂȘESCU

Colectivul de coordonare a producției:

Laura ILIE

Gheorghe PĂUNIȚĂ

Traian GHINEA

Ștefan PREDUT

Alexandru ȘTEFAN

Colectivul de coordonare financiar-administrativă:

Adriana DELLAKEZA

Florin MÂNDRUȚOIU

Livia DEMETRESCU

Maria NEAGOE

Elena NICOLAU

Mircea DEMETRESCU

Ion TUDOR

Marian MANDACHE

Program alcătuit de:

PATREL BERCEANU, LUCIAN IRIMESCU și DORU MAVRODIN

MUZEUL
Teatrului
Național
CRAIOVA
Nr.

MAPA
350